

การเบรือนเทือบวิธีการประมวลค่าสัดส่วนของประชากรที่มีลักษณะปานปิด

วิทยานิพนธ์นี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาสถิติศาสตรมหาบัณฑิต
ภาควิชาสถิติ
บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
พ.ศ. 2532
ISBN 974-576-484-1
ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

015363

๑๗๘๕๐๑๙๔๕

A COMPARISON OF METHODS FOR ESTIMATING POPULATION PROPORTION
WITH SENSITIVE CHARACTERISTICS

Mr. Dolachart Tuntivanich

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the degree of Master of Science

Department of Statistics

Graduate School

Chulalongkorn University

1989

ISBN 974-576-484-1

หัวข้อวิทยานิพนธ์

การเปรียบเทียบวิธีการประมาณค่าสัดส่วนของประชากรที่มีลักษณะปกติ

โดย

นายคลชาติ ตันติวนิช

ภาควิชา

สถิติ

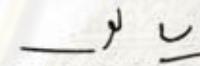
อาจารย์ที่ปรึกษา

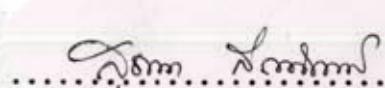
รองศาสตราจารย์ ดร. สุชาดา กีระนันทน์

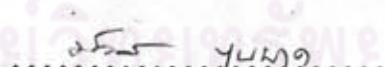
นักศึกษาสาขาวิชาลัจล จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้นักวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่ง
ของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญามหาบัณฑิต

..... คณะกรรมการ
(ศาสตราจารย์ ดร. ถาวร วัชรากษ์)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

..... ประธานกรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร. สุรัชัย นิติบุตร)

..... กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร. สุชาดา กีระนันทน์)

..... กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ มัลลิกา บุณนาค)

..... กรรมการ
(อาจารย์ ดร. อรุณี กำลัง)

ผลลัพธ์ หัวข้อวิจัย : การเปรียบเทียบวิธีการประมาณค่าสัดล่วนของประชากรที่มีลักษณะ
ปกปิด (A COMPARISON OF METHODS FOR ESTIMATING POPULATION PROPORTION
WITH SENSITIVE CHARACTERISTICS) อ. ที่ปรึกษา : ดร. ดร. อุปัชชา ภิรัตน์,
365 หน้า

การวิศวกรรมนี้มีวัตถุประสงค์ที่จะศึกษาประมาณค่าว่าประมาณ 3 หรือ ศก หรือของออร์เนอร์
หรือของลาร์ชบี และวิธีที่ดีที่สุดจากวิธีของลาร์ชบี (หรือที่ 3) เพื่อเปรียบเทียบประสิทธิภาพระหว่างวิธีที่ 3
เทียบกับวิธีของออร์เนอร์ และวิธีที่ 3 เทียบกับวิธีของลาร์ชบี ทั้งในกรณีที่ผู้ถูกสำรวจไม่ต้องเปิดเผยความ
จริง และบางส่วนของผู้ถูกสำรวจภาวะณ์ที่มีลักษณะปกปิดตอบไม่ตรงตามความจริง ซึ่งลักษณะได้ตั้งนี้

1. วิธีที่ดีที่สุดจากวิธีของลาร์ชบี สามารถประมาณค่าสัดล่วนของประชากรที่มีลักษณะปกปิดได้ดี
กว่าวิธีของออร์เนอร์ ทุกค่าสัดล่วนของประชากรที่มีลักษณะปกปิด เมื่อความน่าจะเป็นที่ผู้ถูกสำรวจ
จะลุ่มได้ค่าความปกปิดมีค่ามากกว่า 0.33853587 โดยประมาณ ทั้งในกรณีที่ผู้ถูกสำรวจไม่ต้องเปิดเผยความ
ความจริง และกรณีที่บางส่วนของผู้ถูกสำรวจภาวะณ์ที่มีลักษณะปกปิดตอบไม่ตรงตามความจริง

2. วิธีที่ดีที่สุดจากวิธีของลาร์ชบี สามารถประมาณค่าสัดล่วนของประชากรที่มีลักษณะปกปิดได้
ดีกว่าวิธีของลาร์ชบี เมื่อสัดล่วนของประชากรที่มีลักษณะปกปิดอยู่ในช่วง $[0, 0.35]$ และความน่าจะเป็น
ที่ผู้ถูกสำรวจจะลุ่มได้ค่าความปกปิดมีค่าอยู่ในช่วง $[0.7, 0.9]$ ทั้งในกรณีที่ผู้ถูกสำรวจไม่ต้องเปิดเผยความ
ความจริง และกรณีที่บางส่วนของผู้ถูกสำรวจภาวะณ์ที่มีลักษณะปกปิดตอบไม่ตรงตามความจริง

ศูนย์วิทยทรัพยากร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาควิชา ลูกค
สาขาวิชา ลูกค
ปีการศึกษา 2531

ลายมือชื่อนักศึกษา ๑๐๗๓ ๙๘๗๑๖
ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษา นิตา สาริกะบุญ

DOLACHART TUNTIVANICH : A COMPARISON OF METHODS FOR ESTIMATING POPULATION PROPORTION WITH SENSITIVE CHARACTERISTICS. THESIS ADVISOR : ASSO.PROF. SUCHADA KIRANANDANA, Ph.D., 365 PP.

The objective of this study is to compare 3 methods for estimating population proportion with sensitive characteristics, namely, Warner's method, Sorachai's method and Modified Sorachai's method (method 3). The efficiency of method 3 is compared with Warner's method and Sorachai's method respectively under the situations of both completely truthful and less than completely truthful responses.

The results of this study can be summarized as follow :

1. Modified Sorachai's method was found to be more efficient than Warner's method for all population proportions of sensitive characteristics (π), provided that the probability of choosing a sensitive question by the respondent (p) is approximately greater than 0.33853587 for both completely and less than completely truthful responses.

2. Modified Sorachai's method was found to be more efficient than Sorachai's method for population proportions of sensitive characteristics in $[0, 0.35]$, provided that the probability of choosing a sensitive question by the respondent (p) is in the interval $[0.7, 0.9]$ for both completely and less than completely truthful responses.

ศูนย์วิทย์ทรัพยากร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาควิชา ลําดับ^๑
สาขาวิชา ลําดับ^๒
ปีการศึกษา 2531....

ลายมือชื่อนักศึกษา ๑๐๗๓๑ ๙๘๖๒๑๙๔๒
ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษา นักศึกษา ๙๘๖๒๑๙๔๒

กิจกรรมประจำสัปดาห์

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความกรุณาของ รองศาสตราจารย์ ดร. สุชาติ กีระนันทน์ ภาควิชาสถิติ คณะพาณิชศาสตร์และการบัญชี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ที่รับเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาและให้คำแนะนำ บริษัท ตลอดจนแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ เป็นอย่างดีมาโดยตลอด ผู้เขียนขอกราบขอบพระคุณด้วยความรู้สึกช้านั่ง ไว้ ณ โอกาสนี้

นอกจากนี้ผู้เขียนขอกราบขอบพระคุณคณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ชั้งປະກອບ ด้วย รองศาสตราจารย์ ดร. สุรชัย พิศาลบุตร รองศาสตราจารย์ มัลลิกา บุญนาค และอาจารย์ ดร. อรุณ กำลัง ที่ได้ช่วยตรวจสอบและแก้ไขให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น ขอขอบคุณ คุณพรชัย เอื้อมเศรษฐกุล แผนกวิชาชีวะเบียน สถาบันมะเร็งแห่งชาติ ที่ได้ช่วยเหลือทางด้านโปรแกรมคอมพิวเตอร์ และขอกราบขอบพระคุณ คุณครูและอาจารย์ทุกท่านที่ Kavanaugh สำหรับการช่วยเหลือและให้ความรู้แก่ผู้เขียนมาเป็นอย่างดี

ท้ายที่สุดนี้ ผู้เขียนขอกราบขอบพระคุณ บิดา มารดา และพี่ ๆ ทุกคน ที่สนับสนุน การศึกษา และให้กำลังใจแก่ผู้เขียนอย่างส诚挚 สำหรับความสำเร็จในวันนี้

คลาส ๑๖๒๖๒

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	๔
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	๕
กิตติกรรมประกาศ	๙
สารบัญตาราง	๙
สารบัญรูป	๑๐
บทที่ ๑ บานา	๑
1.1 ความสำคัญและความเบี่ยงเบนของน้ำยาฯ	๑
1.2 วัสดุประสงค์ของการวิจัย	๓
1.3 สมมติฐานของการวิจัย	๓
1.4 ห้องทดลองเบื้องต้น	๓
1.5 ข้อมูลของ การวิจัย	๔
1.6 คำจำกัดความ	๕
1.7 ประโยชน์ของการวิจัย	๕
บทที่ ๒ วิธีการประมาณค่าสัดส่วนของประชากรที่มีลักษณะเป็นไปได้ และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	๖
2.1 วิธีของวอร์เนอร์	๖
2.2 วิธีของสร้าง	๑๑
2.3 วิธีที่พัฒนาจากวิธีที่ ๒	๑๔

สารบัญ (ต่อ)

สารบัญตาราง

หน้า

ตารางที่

4.1	ค่า p และค่าสูงสุดของ π ที่ทำให้ความแปรปรวนของตัวประมาณว่าที่ 3 ต่ำกว่าความแปรปรวนของตัวประมาณสรับชัย.....	30
4.2-4.13	ค่าความคลาดเคลื่อนกำลังสองเฉลี่ยของวิชีวอร์เนอร์ วิชีสรับชัย และวิชีทั้งหมดมาจากวิชีของสรับชัย เมื่อ $T_w = T_s = T_m = 1$, $n=100$ และ π เท่ากับ 0.01 0.05 0.1 0.2 0.3 0.4 0.5 0.6 0.7 0.8 0.9 1 ตามลำดับ	35
4.14-4.25	ค่าความคลาดเคลื่อนกำลังสองเฉลี่ยของวิชีวอร์เนอร์ วิชีสรับชัย และวิชีทั้งหมดมาจากวิชีของสรับชัย เมื่อ $T_w = T_s = T_m = 0.95$, $n=100$ และ π เท่ากับ 0.01 0.05 0.1 0.2 0.3 0.4 0.5 0.6 0.7 0.8 0.9 1 ตามลำดับ.....	43
4.26-4.37	ค่าความคลาดเคลื่อนกำลังสองเฉลี่ยของวิชีวอร์เนอร์ วิชีสรับชัย และวิชีทั้งหมดมาจากวิชีของสรับชัย เมื่อ $T_w = T_s = T_m = 0.9$, $n=100$ และ π เท่ากับ 0.01 0.05 0.1 0.2 0.3 0.4 0.5 0.6 0.7. 0.8 0.9 1 ตามลำดับ.....	51
4.38-4.49	ค่าความคลาดเคลื่อนกำลังสองเฉลี่ยของวิชีวอร์เนอร์ วิชีสรับชัย และวิชีทั้งหมดมาจากวิชีของสรับชัย เมื่อ $T_w = T_s = T_m = 0.7$, $n=100$ และ π เท่ากับ 0.01 0.5 0.1 0.2 0.3 0.4 0.5 0.6 0.7 0.8 0.9 1 ตามลำดับ.....	59

สารบัญตาราง (ต่อ)

หน้า

ตารางที่

4.50-4.61	ค่าความคลาดเคลื่อนกำลังสองเฉลี่ยของวิธีอิร์เนอร์ วิธีสร้าง และวิธีที่พัฒนาจากวิธีของสร้าง เมื่อ $T_u = T_a = T_m = 0.5$, $n=100$ และ π เท่ากับ 0.01 0.05 0.1 0.2 0.3 0.4 0.5 0.6 0.7 0.8 0.9 1 ตามลำดับ.....	67
4.62-4.73	ค่าความคลาดเคลื่อนกำลังสองเฉลี่ยของวิธีอิร์เนอร์ วิธีสร้าง และวิธีที่พัฒนาจากวิธีของสร้าง เมื่อ $T_u = T_a = T_m = 1$, $n=1000$ และ π เท่ากับ 0.01 0.05 0.1 0.2 0.3 0.4 0.5 0.6 0.7 0.8 0.9 1 ตามลำดับ	199
4.74-4.85	ค่าความคลาดเคลื่อนกำลังสองเฉลี่ยของวิธีอิร์เนอร์ วิธีสร้าง และวิธีที่พัฒนาจากวิธีของสร้าง เมื่อ $T_u = T_a = T_m = 0.95$, $n=1000$ และ π เท่ากับ 0.01 0.05 0.1 0.2 0.3 0.4 0.5 0.6 0.7 0.8 0.9 1 ตามลำดับ.....	205
4.86-4.97	ค่าความคลาดเคลื่อนกำลังสองเฉลี่ยของวิธีอิร์เนอร์ วิธีสร้าง และวิธีที่พัฒนาจากวิธีของสร้าง เมื่อ $T_u = T_a = T_m = 0.9$, $n=1000$ และ π เท่ากับ 0.01 0.05 0.1 0.2 0.3 0.4 0.5 0.6 0.7 0.8 0.9 1 ตามลำดับ.....	211
4.98-4.109	ค่าความคลาดเคลื่อนกำลังสองเฉลี่ยของวิธีอิร์เนอร์ วิธีสร้าง และวิธีที่พัฒนาจากวิธีของสร้าง เมื่อ $T_u = T_a = T_m = 0.7$, $n=1000$ และ π เท่ากับ 0.01 0.5 0.1 0.2 0.3 0.4 0.5 0.6 0.7 0.8 0.9 1 ตามลำดับ.....	217

สารนัญตาราง (ต่อ)

หน้า

ตารางที่

4.110-4.121	ค่าความคลาดเคลื่อนกำลังสองเฉลี่ยของวิชัวร์เนอร์ วิธีสร้าง และวิธีที่หักมาจากวิธีของสร้าง เมื่อ $T_u = T_m = T_n = 0.5$, $n=1000$ และ π เท่ากับ 0.01 0.05 0.1 0.2 0.3 0.4 0.5 0.6 0.7 0.8 0.9 1 ตามลำดับ.....	223
4.122-4.181	ค่าประสิทธิภาพล้มพังของตัวประมาณวิธีที่ 3 เทียบกับ ตัวประมาณวาร์เนอร์ เมื่อกำหนดให้ $n = 100$, $\pi = 0.01 0.05 0.1 0.2 0.3 0.4 0.5$ 0.6 0.7 0.8 0.9 1 และ $p = 0.4 0.6$ 0.7 0.8 และ 0.9.....	77
4.182-4.217	ค่าประสิทธิภาพล้มพังของตัวประมาณวิธีที่ 3 เทียบกับ ตัวประมาณวาร์เนอร์ เมื่อกำหนดให้ $n = 100$, $\pi = 0.01 0.05 0.1 0.2 0.3 0.4 0.5$ 0.6 0.7 0.8 0.9 1 และ $p = 0.1 0.2$ และ 0.3.....	99
4.218-4.277	ค่าประสิทธิภาพล้มพังของตัวประมาณวิธีที่ 3 เทียบกับ ตัวประมาณวาร์เนอร์ เมื่อกำหนดให้ $n = 500$, $\pi = 0.01 0.05 0.1 0.2 0.3 0.4 0.5$ 0.6 0.7 0.8 0.9 1 และ $p = 0.4 0.6$ 0.7 0.8 และ 0.9.....	229
4.278-4.313	ค่าประสิทธิภาพล้มพังของตัวประมาณวิธีที่ 3 เทียบกับ ตัวประมาณวาร์เนอร์ เมื่อกำหนดให้ $n = 500$, $\pi = 0.01 0.05 0.1 0.2 0.3 0.4 0.5$ 0.6 0.7 0.8 0.9 1 และ $p = 0.1 0.2$ และ 0.3.....	249

สารบัญตาราง (ต่อ)

หน้า

ตารางที่

4.314-4.373	ค่าประสิทธิภาพล้มเหลวของตัวประมาณวิธีที่ 3 เทียบกับตัวประมาณวาร์เนอร์ เมื่อกำหนดให้ $n = 1000$, $\pi = 0.01 \quad 0.05 \quad 0.1 \quad 0.2 \quad 0.3 \quad 0.4 \quad 0.5$ $0.6 \quad 0.7 \quad 0.8 \quad 0.9 \quad 1$ และ $p = 0.4 \quad 0.6$ $0.7 \quad 0.8$ และ $0.9 \dots$	261
4.374-4.409	ค่าประสิทธิภาพล้มเหลวของตัวประมาณวิธีที่ 3 เทียบกับตัวประมาณวาร์เนอร์ เมื่อกำหนดให้ $n = 1000$, $\pi = 0.01 \quad 0.05 \quad 0.1 \quad 0.2 \quad 0.3 \quad 0.4 \quad 0.5$ $0.6 \quad 0.7 \quad 0.8 \quad 0.9 \quad 1$ และ $p = 0.1 \quad 0.2$ และ $0.3 \dots$	281
4.410-4.517	ค่าประสิทธิภาพล้มเหลวของตัวประมาณที่ 3 เทียบกับตัวประมาณสร้าง เมื่อกำหนดให้ $n = 100$, $\pi = 0.01 \quad 0.05 \quad 0.1 \quad 0.2 \quad 0.3 \quad 0.4 \quad 0.5$ $0.6 \quad 0.7 \quad 0.8 \quad 0.9 \quad 1$ และ $p = 0.1 \quad 0.2$ $0.3 \quad 0.4 \quad 0.5 \quad 0.6 \quad 0.7 \quad 0.8$ และ $0.9 \dots$	119
4.518-4.625	ค่าประสิทธิภาพล้มเหลวของตัวประมาณที่ 3 เทียบกับตัวประมาณสร้าง เมื่อกำหนดให้ $n = 500$, $\pi = 0.01 \quad 0.05 \quad 0.1 \quad 0.2 \quad 0.3 \quad 0.4 \quad 0.5$ $0.6 \quad 0.7 \quad 0.8 \quad 0.9 \quad 1$ และ $p = 0.1 \quad 0.2$ $0.3 \quad 0.4 \quad 0.5 \quad 0.6 \quad 0.7 \quad 0.8$ และ $0.9 \dots$	293
4.626-4.733	ค่าประสิทธิภาพล้มเหลวของตัวประมาณที่ 3 เทียบกับตัวประมาณสร้าง เมื่อกำหนดให้ $n = 1000$, $\pi = 0.01 \quad 0.05 \quad 0.1 \quad 0.2 \quad 0.3 \quad 0.4 \quad 0.5$ $0.6 \quad 0.7 \quad 0.8 \quad 0.9 \quad 1$ และ $p = 0.1 \quad 0.2$ $0.3 \quad 0.4 \quad 0.5 \quad 0.6 \quad 0.7 \quad 0.8$ และ $0.9 \dots$	329

สารนักความทาง (ต่อ)

หน้า

ตารางที่		
5.1	แสดงค่า (α , p) ที่ทำให้ความแปรปรวนของตัวประมาณ วิธีที่ 3 ต่ำกว่าความแปรปรวนของตัวประมาณสร้าง... แสดงตัวประมาณที่มีค่าความคลาดเคลื่อนกำลังสองเฉลี่ย (MSE) ต่ำสุด จำแนกตามสัดส่วนของประชากรที่มีลักษณะ ปกปิด (π) และความนำจะเป็นที่ผู้ถูกกลั่นมาษะจะสูงได้ คำถานบกปิด (p) เมื่อขนาดตัวอย่าง (n) เป็น 100 และ $T_m = T_n = T_m = 1$	161
5.2	แสดงตัวประมาณที่มีค่าความคลาดเคลื่อนกำลังสองเฉลี่ย (MSE) ต่ำสุด จำแนกตามสัดส่วนของประชากรที่มีลักษณะ ปกปิด (π) และความนำจะเป็นที่ผู้ถูกกลั่นมาษะจะสูงได้ คำถานบกปิด (p) เมื่อขนาดตัวอย่าง (n) เป็น 100 และ $T_m = T_n = T_m = 1$	176
5.3	แสดงตัวประมาณที่มีค่าความคลาดเคลื่อนกำลังสองเฉลี่ย (MSE) ต่ำสุด จำแนกตามสัดส่วนของประชากรที่มีลักษณะ ปกปิด (π) และความนำจะเป็นที่ผู้ถูกกลั่นมาษะจะสูงได้ คำถานบกปิด (p) เมื่อขนาดตัวอย่าง (n) เป็น 100 และ $T_m = T_n = T_m = 0.95$	178
5.4	แสดงตัวประมาณที่มีค่าความคลาดเคลื่อนกำลังสองเฉลี่ย (MSE) ต่ำสุด จำแนกตามสัดส่วนของประชากรที่มีลักษณะ ปกปิด (π) และความนำจะเป็นที่ผู้ถูกกลั่นมาษะจะสูงได้ คำถานบกปิด (p) เมื่อขนาดตัวอย่าง (n) เป็น 100 และ $T_m = T_n = T_m = 0.9$	180
5.5	แสดงตัวประมาณที่มีค่าความคลาดเคลื่อนกำลังสองเฉลี่ย (MSE) ต่ำสุด จำแนกตามสัดส่วนของประชากรที่มีลักษณะ ปกปิด (π) และความนำจะเป็นที่ผู้ถูกกลั่นมาษะจะสูงได้ คำถานบกปิด (p) เมื่อขนาดตัวอย่าง (n) เป็น 100 และ $T_m = T_n = T_m = 0.7$	182
5.6	แสดงตัวประมาณที่มีค่าความคลาดเคลื่อนกำลังสองเฉลี่ย (MSE) ต่ำสุด จำแนกตามสัดส่วนของประชากรที่มีลักษณะ ปกปิด (π) และความนำจะเป็นที่ผู้ถูกกลั่นมาษะจะสูงได้ คำถานบกปิด (p) เมื่อขนาดตัวอย่าง (n) เป็น 100 และ $T_m = T_n = T_m = 0.5$	184

สารนักเรียน

หน้า

รูปที่

3.1	แสดงผังงานสำหรับหาค่าประดิษฐ์กิจการสัมพันธ์ของตัวประมาณ วิธีที่ 3 เทียบกับตัวประมาณวอร์เนอร์ และตัวประมาณวิธีที่ 3 เทียบกับตัวประมาณแสรชช์ย 22
5.1-5.6	แสดงค่าความคลาดเคลื่อนกำลังสองเฉลี่ยของตัวประมาณ วอร์เนอร์ สำหรับความน่าจะเป็นที่จะสุ่มได้คำถานปกปิด ^(p) เท่ากับ 0.8 0.6 0.1 และขนาดตัวอย่าง เท่ากับ 100 500 1000 เมื่อสัดส่วนของประชากร ที่มีลักษณะปกปิด เท่ากับ 0.01 0.6 0.9 และความน่า- จะเป็นที่ผู้ถูกสัมภาษณ์ที่มีลักษณะปกปิดจะตอบคำถานปกปิด ตามความจริง เท่ากับ 0.7 และ 0.5 ตามลำดับ..... 164
5.7-5.12	แสดงค่าความคลาดเคลื่อนกำลังสองเฉลี่ยของตัวประมาณ แสรชช์ สำหรับความน่าจะเป็นที่จะสุ่มได้คำถานปกปิด (p) เท่ากับ 0.8 0.6 0.1 และขนาดตัวอย่าง เท่ากับ 100 500 1000 เมื่อสัดส่วนของประชากรที่มีลักษณะปกปิด เท่ากับ 0.01 0.6 0.9 และความน่าจะเป็นที่ผู้ถูกสัมภาษณ์ ที่มีลักษณะปกปิดจะตอบคำถานปกปิดตามความจริง เท่ากับ 0.7 และ 0.5 ตามลำดับ..... 167
5.13-5.18	แสดงค่าความคลาดเคลื่อนกำลังสองเฉลี่ยของตัวประมาณ วิธีที่ 3 สำหรับความน่าจะเป็นที่จะสุ่มได้คำถานปกปิด (p) เท่ากับ 0.8 0.6 0.1 และขนาดตัวอย่าง เท่ากับ 100 500 1000 เมื่อสัดส่วนของประชากรที่มีลักษณะปกปิด เท่ากับ 0.01 0.6 0.9 และความน่าจะเป็นที่ผู้ถูกสัมภาษณ์ ที่มีลักษณะปกปิดจะตอบคำถานปกปิดตามความจริง เท่ากับ 0.7 และ 0.5 ตามลำดับ..... 170